

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/87/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811010772
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3811010772.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., na verejnom zasadnutí konanom dňa 1. februára 2016 prejednal odvolanie obžalovanej

M. G.

nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., U. XA/XX, t.č. v mieste bydliska,

ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 2T/213/2011-288 zo dňa 23.04.2015 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e s a v napadnutom rozsudku výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., pri nezmenenom výroku o vine sa obžalovaná M. G. o d s u d z u j e podľa § 208 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 51 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 3 (tri) roky s probačným dohľadom nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. z dôvodov § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa obžalovanej výkon trestu podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 51 ods. 3 písm. g) Tr. zák. sa obžalovanej ako súčasť probačného dohľadu ukladá aj povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom, alebo iným odborníkom sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu zameranému na starostlivosť o maloleté deti.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom okresného súdu Prievidza č.k. 2T/213/2011-288 zo dňa 08.02.2012 bola obžalovaná M. G. uznaná vinnou z pokračovacieho zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. b) Tr. zák. č. 300/2005 Z.z., pretože v období od februára 2009 až do 20.3.2009 v C. byte č. X nezabezpečila svojej dcére poškodenej maloletej K. K. narodenej XX.X.XXXX náležité lekárske ošetrovanie a to napriek tomu, že maloletá K. K. v období februára utrpela ťažký druh zranenia - zlomeninu ramennej kosti v oblasti na rozhraní strednej a dolnej tretiny ľavej hornej končatiny a od 20.3.2009 až do 31.3.2009 nevyhľadala lekársku pomoc a to i napriek tomu, že jej dcéra maloletá poškodená K. K. utrpela opakovanú zlomeninu ramennej kosti ľavej hornej končatiny v mieste prvej zlomeniny, ľavý plošný defekt kože o veľkosti 7x5 cm ostro ohraničený, na ľavej ušnici po jej obvode defekt po popáleníne 2. stupňa, v oblasti prvej tváre podkožné výrony a to na hornom viečku pravého oka a pri vnútornom kútiku výron o veľkosti 6x8 mm, na hornom viečku ľavého oka dva zvislé defekty, škrabnutie kryté chrastami o veľkosti 1x2 a 2x2 mm, pod dolnou perou zápal kože, krvný výron o veľkosti 10x6 mm, na pravej strane tváre v

úrovni vonkajšieho kútika oka hematóm, krvný výron pri pravom uhle sánky veľkosti 7x5 mm, na dolnej pere na sliznici tri zvislé tržné rany, v ústnej dutine početné rany so šedavými povlakmi, v oblasti spodiny pod jazykom hlbší defekt jazyka s poranením uzdičky a prechod defektu na vnútornú strany ďasna a na tvárovú sliznicu a mäkké podnebie a na chrbte v oblasti prechodu hrudno - bedrovej chrbtice 2 krvné výrony o veľkosti 3x2 cm.

Bola za to odsúdená podľa § 208 ods. 1, § 38 ods. 3, § 36 písm. j) Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 3 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bola pre výkon uloženého trestu zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená strana Úrad práce sociálnych vecí a rodiny A., odbor sociálnych vecí a rodiny, S. 1, A. s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Tento rozsudok bol na základe odvolania obžalovanej vo výroku o treste zrušený uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/93/2012-216 zo dňa 28.10.2013 a vec bola vrátená súdu prvého stupňa, aby doplnil dokazovanie o tam uvedené okolnosti týkajúce sa výroku o treste a vo veci aby opätovne rozhodol.

Následne rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 2T/213/2011-288 zo dňa 23.04.2015 bola obžalovaná M. G. po doplnení dokazovania okolností majúcich význam pre ukladanie trestu pri nezmenenom výroku o vine vo vyššie uvedenom rozsudku súdu prvého stupňa odsúdená podľa § 208 ods. 1, § 38 ods. 3, § 36 písm. j) Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 3 roky a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., pre výkon trestu bola zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu v zákonnej lehote podala odvolanie obžalovaná, ktoré smerovalo proti výroku o vine a treste. Uviedla, že ťažko znáša odlúčenie od svojich detí, keďže žijú u starých rodičov G.. Úprimne ľutuje všetko, čo sa stalo, nebolo to úmyselné, možno celú vec podcenila, ale svojim deťom by nikdy neublížila. Ďalej poukazovala na to, že v auguste 2015 čaká narodenie ďalšieho dieťaťa a žiadala, aby odvolací súd zohľadnil túto okolnosť. Je toho názoru, že účel trestu je možné u nej dosiahnuť aj podmieneným trestom odňatia slobody s probačným dohľadom. Žiadala zrušiť napadnutý rozsudok s tým, aby odvolací súd rozhodol sám a uložil jej primeraný trest odňatia slobody s podmieneným odkladom výkonu trestu s uložením probačného dohľadu.

Obžalovaná v deň konania verejného zasadnutia poslala odvolaciemu súdu ospravedlnenie sa z neúčasti na verejnom zasadnutí s tým, aby toto bolo odročené, pretože náhle cez víkend musela s dcérou I., nar. XX.XX.XXXX navštíviť detskú pohotovosť, k čomu priložila aj príslušné lekárske potvrdenie o návšteve lekárky dňa 30.01.2016 o 10.53 hod. Senát krajského súdu však toto ospravedlnenie obžalovanej s prihliadnutím aj na návrh prítomného prokurátora neakceptoval. Obžalovaná vedela o termíne verejného zasadnutia už od dňa 18.12.2015 a podľa názoru odvolacieho súdu, už od tejto doby mala podniknúť kroky k tomu, aby v prípade potreby mala k maloletému dieťaťu zabezpečený dozor, či už by bolo zdravé, alebo choré. Ak by ho aj so sebou vzala na verejné zasadnutie konanom o odvolaní, musela by mať zabezpečený nejaký dozor, pretože v prítomnosti takéhoto dieťaťa by odvolací súd verejné zasadnutie nevykonával.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní poukázal na správnosť a zákonnosť obžalovanou napadnutého výroku o treste rozsudku súdu prvého stupňa a žiadal odvolanie obžalovanej podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolaniu obžalovanej je možné vyhovieť. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Senát krajského súdu na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zvažoval, či je potrebné na obžalovanú pôsobiť nepodmieneným trestom odňatia slobody, či už vo výmere troch rokov, prípadne

aj trestom kratšieho trvania. Bral do úvahy predovšetkým okolnosť, že od spáchania skutku uplynula doba 7 rokov a že obžalovaná je matkou dieťaťa, ktoré má pol roka, a teda i tak by nemohla nastúpiť minimálne do veku jedného roka dieťaťa výkon trestu odňatia slobody. Predseda senátu sa pritom telefonicky spojil so zmluvným pediatrom MUDr. C. v C., aby sa informoval o starostlivosti obžalovanej o maloletú I.. O.. C. uviedla, že prípad obžalovanej M. G. pozná, a preto pri každej návšteve obžalovanej s dieťaťom v ambulancii venuje zvýšenú pozornosť, či je dieťa v poriadku. Matka pravidelne navštevuje s dieťaťom ambulanciu a lekárka žiadne podozrenie z prípadného týrania maloletej nemá, dieťa je v poriadku. Matka dieťaťa lekársku starostlivosť o dieťa pravidelne dodržiava. Pokiaľ sa týka vzťahu obžalovanej M. G. k poškodenej maloletej G., k tomu vypovedala stará matka dieťaťa, ktorá ju má v opatere, že obžalovaná G. navštevuje a jej snaha pravidelne navštevovať maloletú je úprimná.

Vychádzajúc z uvedených zistení, dospel odvolací súd k záveru, že nie je potrebné na prevýchovu obžalovanej po siedmich rokoch od spáchania skutku, s poukazom aj na jej súčasný život a riadne plnenie si povinností matky, pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody. Na preukázanie toho, že obžalovaná si uvedomila nesprávnosť svojho konania a v budúcnosti si bude svoje materské povinnosti plniť bezchybne, bude postačovať aj hrozba výkonu trestu odňatia slobody uloženého na dlhšiu skúšobnú dobu, za súčinnosti probačného a mediačného úradníka.

Odvolací súd preto podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste a keďže mu v tom nebránilo ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por., uložil obžalovanej trest odňatia slobody na tri roky, ktorý jej však za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jej správaním v skúšobnej dobe podmiennečne odložil na dobu štyroch rokov. Ako súčasť probačného dohľadu však odvolací súd uložil obžalovanej povinnosť podrobiť sa súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom, alebo iným odborníkom sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu zameranému na starostlivosť o maloleté deti.

Z uvedených dôvodov rozhodol preto odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.